

Да ли знате шта је ово?

Ја нисам знао док ми дете једног дана није рекло: „Тата, баш волим демоне!“. Онда сам обратио пажњу на то чиме се син игра. Биле су то „југо“ карте (Yu-Gi-Oh Cards), које прате истоимену цртану серију. Та цртана серија се давала готово на свим нашим телевизијама, укључив и РТС.

У питању су чудовишта-духови. Њих играчи карата зазивају како би се борили један против другог. На свим картама су нацртане гадне и зле креатуре. Нека чудовишта су јача, а нека слабија. Што имате јаче чудовиште лакше ћете да победите. Међу тим чудовиштима посебно су јака чудовишта која се зову „демони“ (demons). Њих деца јако цене, радују се кад их добију јер помоћу њих могу да савладају противника. Зато је моје дете и рекло да воли демоне.

Али и од демона има јачих карата. Једна од њих се зове „Зло Мучеништво“ (Evil Martyrdom). Изгледа заиста језиво. Друга се зове Ђаво (Devil). Јако моћна карта. Трећа се зове Анђео (Angel). Али из самог цртежа је јасно да је реч о палим анђелима. Коначно, постоји једна толико јака карта да чак нема ни бодове. Зове се „Уговор са господаром таме“ (Contract with the Dark Master). О каквом уговору је реч схватићете тек ако знате у шта се заправо игра: играч који изгуби партију губи своју душу. Она сада припада Краљу

таме.

Ја себе рачунам у одговорне родитеље. Нисам сујеверан, али ми се не допада да ми се дете са овим игра. Последица игре са оваквим стварима биће конфузија у његовој глави. Оно неће бити способно да јасно разликује шта је добро, а шта зло. Демони су две хиљаде година наше цивилизације били метафора зла. Не желим да моје дете мисли о демонима као о нечему што је добро и пожељно. Не желим да му омиљена играчка буде карта на којој пише „Сатана“.

Та збрка добра и зла долази са телевизије. Када погледате шта нам из телевизора улази у дневну собу, онда је то углавном насиље, порнографија и просташтво. Нисам никакав чистунац, мислим да је и то део живота. Али, не може живот да се састоји само из тих ствари. Оно што, међутим, многим одговорним родитељима смета то је потпуна неодговорност наших комерцијалних телевизија, а делимично чак и „јавног сервиса“.

Ми, очигледно, живимо у цивилизацији која је ушла у своју материјалистичку и хедонистичку фазу. Најбитније је продати и најбитније је забавити се. Све остало је мање важно, све остало је средство. Комерцијалне телевизије у материјалистичкој и хедонистичкој цивилизацији – то је оно што нам васпитава децу и то је оно што сам свако вече улази у домове. „Повуци чеп и започни забаву“, каже реклама за једно алкохолно пиће. „Целу ноћ сам лудовала али се ништа не примећује“, каже девојка у реклами за неке улошке. Поп-звезда, Мадона је својој ћерци забранила да гледа ТВ. Телевизијска звезда, која је богатство и славу стекла захваљујући овом медију, једноставно не жели да своје дете даље трује ТВ програмом. Она најбоље зна какав је.

Али, постоје и други начин борбе против провале ђубрета у нашу дневну собу – избор некомерцијалних канала на телевизору. Зато на кабловским телевизијама и треба да постоје научни, историјски, уметнички и религиозни канали. У Србији, међутим, таквих канала је веома мало. Узмимо, рецимо, религиозне канале. Засада једино житељи Трстеника и околине могу да гледају једну такву телевизију – ТВ Логос, чији је оснивач Епархија жичка и који емитује програм од 2004. године [\[1\]](#). По нашем закону, Црква не може да има националну или регионалну, већ само локалну фреквенцу. То значи да се такав програм може видети само у једном граду или општини. Уз дозволу за ТВ Логос, СПЦ је добила дозволу за још само једну локалну телевизију – ТВ Беседу из Новог Сада (Епархија Бачка). Иако ова дозвола важи од 7. марта 2008

[\[2\]](#)

, ТВ Беседа још не емитује програм. Људи из ТВ Беседе су опремили два студија, један у Новом Саду и други у Београду и снимили много прилога и емисија. Од руске

православне телевизије „Спас“ из Москве добили су могућност да користе неколико хиљада сати веома квалитетног програма

[3]

. Ипак, и после две године припрема, упркос нестрпљивим очекивањима публике и у Београду и у Новом Саду, почетак емитовања програма телевизије Беседа се и даље одлаже.

Нешто је боља ситуација када је у питању радио (медиј који је, ипак, далеко мање утицајан). У Србији је основано 11 православних радио станица [4] и до 1. јуна ће све да започну са емитовањем програма

[5]

. Поједина истраживања су показала да су неке од ових станица већ доста слушане. Радио Искон из Врања је на листи од 200 радио станица на 89. месту, Радио Источник из Ваљева је на 120. месту, а Радио Златоусти из Крагујевца, који је у време истраживања постојао свега три месеца, заузео је 135. место

[6]

. У Београду је све популарнији Радио Слово Љубве (107,3 MHz)

[7]

, који је почео са радом 21. септембра 2009. Недавно сам га слушао чак и у таксију, а таксиста је нарочито хвалио његов музички програм. Законом је дозвољено умреживање радио-станица највише до три сата дневно (у директном програму), али је реемитовање емисија допуштено. Координацију ових 11 православних радио-станица замишљено је да обавља Радио Српске Патријаршије (који још нема фреквенцију), а сама мрежа би требало да проради до краја године.

Ипак, без националне покривености ТВ сигналом или кабловском мрежом оператера нема озбиљнијег културног утицаја Цркве. У свету постоје многе велике црквене телевизије. Амерички „Црквени канал“ (The Church Chanel) емитује 24 часа програма и иза њега стоје различите протестантске заједнице у САД. „Аустралијски хришћански канал“ (Australian Christian Channel) такође је намењен различитим протестантским верницима и тај канал с поносом истиче да не емитује рекламе. Америчка религиозна телевизија Би-Вај-Ју (BYU Television) преко кабловске мреже улази у домове 44 милиона Американаца. И она нема рекламе, а емитује образовни, документарни и играни програм, савремену духовну и световну музику, вести које помажу гледаоцима да „разумеју главне светске догађаје“, емисије о здрављу, као и емисије за најмлађе, које су тако одабране да родитељи „могу мирно да оставе децу да гледају ТВ“ [8]. У Пољској постоји католичка т елевизија „Trwam“ [9], у Русији већ помињана православна ТВ "СПАС", у грчкој "4E" и "Лихнос", а у Бугарској "Вјара"

[10]

.

Било би добро да нешто слично постоји и у Србији. Било би лепо да наша деца могу да виде да постоји и један другачији систем вредности, у коме демони нису "супер", у коме се не брине само о себи и у коме тама, магија и снага нису увек победнице. Ако такав систем вредности не могу наћи на комерцијалним телевизијама, ако је он све мање заступљен и на „јавним сервисима“, онда макар то очекујемо да се може наћи у медијима под окриљем Цркве. Са мрежом од 11 радио-станица и са својом телевизијом (каква је Беседа) у кабловској мрежи, Црква ће добити прилику да на најбољи начин представи вредности до којих нам је свима стало.

Да ли ће она ту прилику искористити, остаје да се види. Али, да би наша деца усвојила личне и грађанске врлине без којих ова заједница нема будућност, није ни неопходан телевизор. Потребни су им пре свега предани и посвећени родитељи. И зато, потрудимо се да нашу децу што мање васпитава ТВ. Васпитавајмо их ми сами. Својим примером, својим речима и својим делима. И сви ти "Зли Мученици", "Тамни Анђели" и "Господари Таме" пашће пред нашом љубави, добротом и посвећеношћу. То није лак посао. Али плодови тога труда јесу најважнији на свету.

(Краћа верзија овог текста објављена је у *Печату*, бр. 116)

[1] http://www.logostv.org.rs/o_nama/o_nasoj_tv.html

[2] <http://www.rra.org.rs/index.php?task=emiteri&id=98&kategorija=5>

[3] http://www.spc.rs/sr/povelja_o_saradnji_radiotelevizije_beseda_televizije_spas_iz_moskve_medjunarodnog_filmskog_festivala

[4] Радио Слово Љубве из Београда, Радио Беседа из Новог Сада, Радио Источник из Ваљева, Радио Логос из Трстеника, Радио Искон из Врања, Радио Милешева из Пријепоља, Радио Славословље из Суботице, Радио Тавор из Бачке Паланке и Радио Благовесник из Сомбора. Римокатоличка црква добила је дозволу да на територији

Између нас и сатане

Пише: Слободан Антонић
субота, 29 мај 2010 11:16

Србије организује пет радио-станица. Све оне носе назив Радио Марија и део су мреже ове велике медијске куће а налазе се у Лесковцу, Планишту, Новом Саду, Сомбору и Суботици.

[5] Једино Радио Благовесник из Сомбора, станица Православне епархије Бачке Црквене општине Сомбор, није доскора био започео са радом (<http://www.soinfo.org/vesti/vest/7488/>)

[6] http://www.teklareka.com/index.php?option=com_content&task=view&id=4318&Itemid=1

[7] www.slovoljubve.com

[8] <http://www.byutv.org/>

[9] <http://www.tv-trwam.pl/>

[10] линкови на http://manastir-lepavina.org/stranica_cir.php?id=12